

KAMK • University of Applied Sciences

Digitaalisen signaalinkäsittelyn perusteet

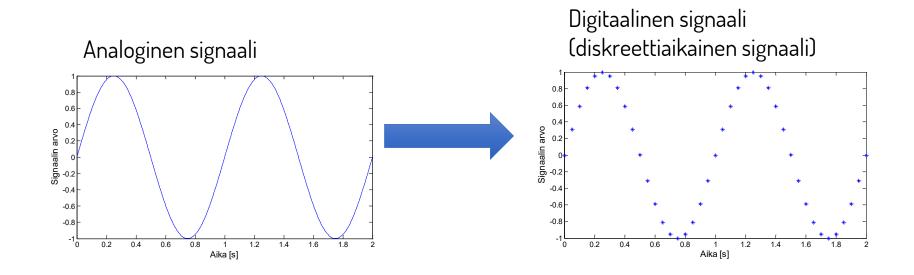
Signaalien näytteistys, AD-muunnos ja laskostuminen

Taneli Rantaharju 044 7101 253 taneli.rantaharju@k

Työhuone TA13H115

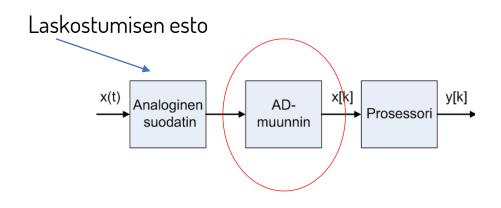

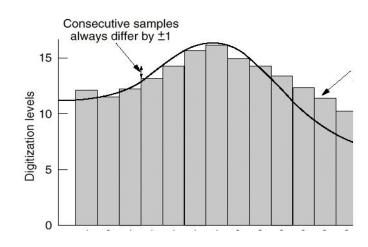
- Signaali, kuten esimerkiksi lämpötila, on analoginen signaali, joka on jatkuvaaikainen ja saa itse signaalin arvon suhteen jatkuvia arvoja
- Tarkastellaan seuraavaksi, miten analogisista signaaleista saadaan muodostettua diskreettiaikaisia signaaleista (digitaalisia signaaleja)

- SFS-standardin 3700 mukaisesti näytteistys määritellään prosessiksi, jossa jatkuva-aikaisesta signaalista muodostetaan sitä vastaavia diskreettiaikaisia arvoja.
- Digitaalisen signaalinkäsittelyn kannalta tämä ei vielä riitä, vaan itse signaalia vastaavat arvot täytyy kvantisoida (antaa vain tiettyjä arvoja), jotta ne olisi esitettävissä digitaalisille järjestelmille sopivassa muodossa.
- Näin saatavia signaaleja kutsutaan digitaalisiksi signaaleiksi.

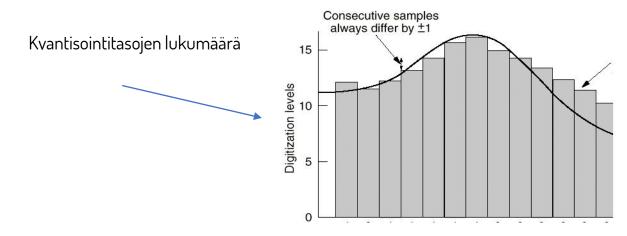

- Analoginen signaali muutetaan vastaavaksi digitaaliseksi signaaliksi AD-muuntimien avulla (AD-muunnin = Analogia-digitaalimuunnin)
- Niiden toimintaan liittyy yleensä kaksi olennaista osiota: sample and hold osio ja AD-konversion suorittava osio
- Sample and hold -osion tarkoituksena on määrätä ne ajankohdat, jolloin signaalista muodostetaan diskreettiaikaisia arvoja
- Yleensä arvoja muodostetaan tasaisin aikavälein
- Jos tätä aikaväliä merkitä Δt :llä, saadaan näytteistystaajuus f_s sen käänteisarvona

$$f_{s} = \frac{1}{\Delta t}$$
.

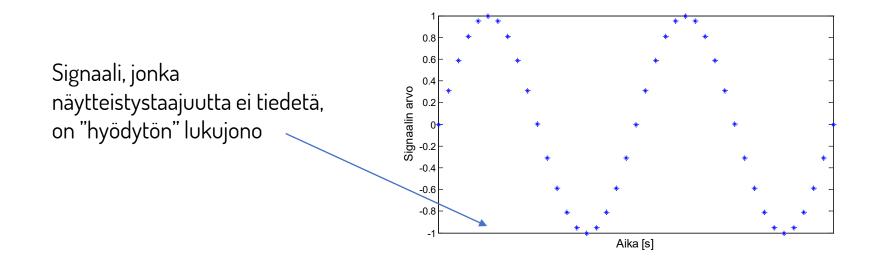

- AD-konversion suorittava osio kvantisoi signaalin
- Sen tuloksena signaalista tulee siis digitaalinen
- Se, kuinka hyvin digitaaliset arvot vastaavat analogisen signaalin arvoja, riippuu AD-konversioon käytettyjen bittien määrästä.
- Nykyisellään käytettävissä on esim. tiedonkeruukortteja, joilla muunnokseen käytetään 24 bittiä, joka vastaa noin 16,8 miljoonaa signaalin tasoa (2^24=16 777 216)

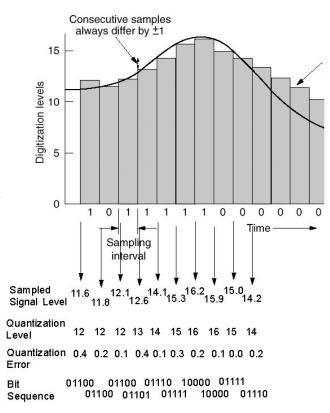

- On syytä huomata, että digitaalisen signaalin informaatiosisältö koostuu kahdesta osasta: näytteistystaajuus ja itse signaalin digitaaliset arvot näytteistysajankohtina
- Ilman näytteistystaajuutta digitaalinen signaali on vain lukujono ilman yhteyttä siihen, miten se kuvaa vastaavaa analogista signaalia

- Sekä näytteistyksen ajastukseen että näytteiden kvantisointiin liittyy virheitä
- Näytteistyksen ajankohta valitaan kellopiirillä, jonka ajastuksessa etenkin suurilla taajuuksilla esiintyvää virhettä kutsutaan jitteriksi
- Kvantisointiin liittyy maksimissaan virhe, joka on puolet vähimmän merkitsevän bitin suuruudesta (kahden peräkkäisen kvantisointitason erotuksesta)
- Kuvassa on esitetty digitoinnin tulos ja siihen liittyvä virhe eräälle signaalille
- Kvantisointivirheeksi kutsuttu virhe ilmenee samaan tapaan kuin satunnaiskohina

- Yleisesti ottaen näytteistystaajuus ja AD-muunnokseen käytettävien bittien määrä ovat sidoksissa toisiinsa
- Mitä suurempi on näytteistystaajuus, sitä vähemmän bittejä on käytettävissä muunnokseen ja päinvastoin
- Suorituskyky näkyy myös hinnassa: mitä suurempi näytteistystaas ja muunnoksessa käytettävien bittien lukumäärä, sitä korkeampi tiedonkeruukortin hinta

- Digitaalisilla signaaleilla on tärkeää tuntea diskreettien signaaliarvojen ohella niiden muodostuksessa käytetty näytteistystaajuus.
- Jos näytteiden aikaväliä merkitä Δt :llä, saadaan näytteistystaajuus f_s sen käänteisarvona

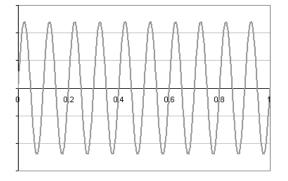
$$f_{s}=\frac{1}{\Delta t}.$$

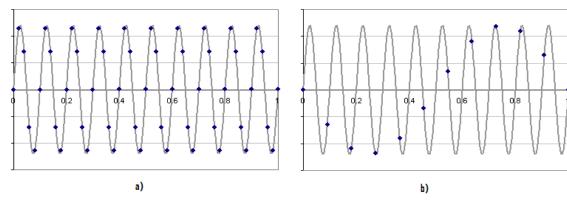
• Se, miten näytteistystaajuus tulisi valita, riippuu signaalista.

• Laskostuminen kuvasarjan avulla esitettynä

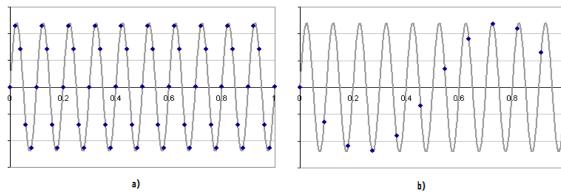
10 Hz analoginen signaali (10 jaksoa/sekunti)

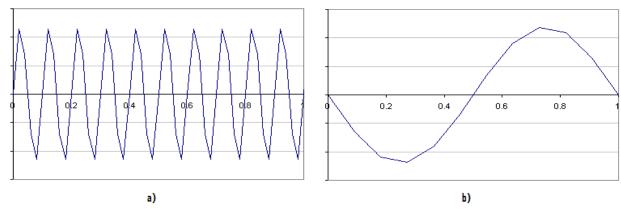

10 Hz sinisignaalin digitointi (näytteistys) a) 50 Hz ja b) 11 Hz näytteistystaajuudella

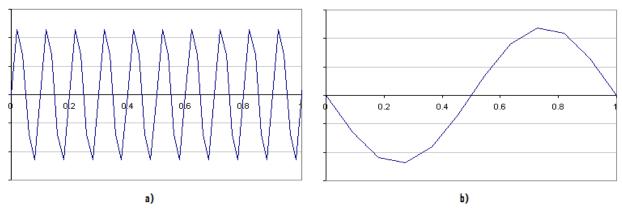

10 Hz sinisignaalin digitointi (näytteistys) a) 50 Hz ja b) 11 Hz näytteistystaajuudella

Signaali rekonstruoituna yo. kuvan näytteiden perusteella

- Taajuudella 50 Hz näytteistetyn signaalin (vas.) muoto ei vastaa kovin hyvin alkuperäisen signaalin muotoa, mutta sen taajuus on kuitenkin sama kuin alkuperäisellä signaalilla
- Sen sijaan näytteistystaajuuden pienentäminen 11 Hz:iin (oik.) johtaa alkuperäisen signaalin taajuussisällön häviämiseen
- Sanotaan, että oikeanpuoleinen signaali on alinäytteistetty (Fs = 11 Hz)
- Ilmiötä, jossa alinäytteistyksen johdosta signaalin taajuus muuttuu pienemmäksi, kutsutaan laskostumiseksi (aliasing)
- Sanotaan myös, että alkuperäinen taajuus on laskostunut alemmalle taajuudelle

- Mikä ehto näytteistystaajuuden tulisi sitten täyttää suhteessa analogisessa signaalissa esiintyvän taajuuteen, jotta laskostumista ei esiintyisi?
- Hyvä arvaus on, että näytteistystaajuuden tulisi olla noin kaksinkertainen signaalin taajuuteen verrattuna.
- Vaatimus voidaan myös osoittaa teoreettisesti, ja se tunnetaan Nyquistin kriteeriona tai ehtona
- Nyquistin ehdon mukaan laskostumista ei esiinny, mikäli näytteistystaajuus on vähintään kaksi kertaa niin suuri kuin signaalissa esiintyvä maksimitaajuus
-
 Näytteistystaajuuden puolikas tunnetaan Nyquistin taajuutena, ja sille käytetään merkintää $\mathbf{f}_{\rm N}$

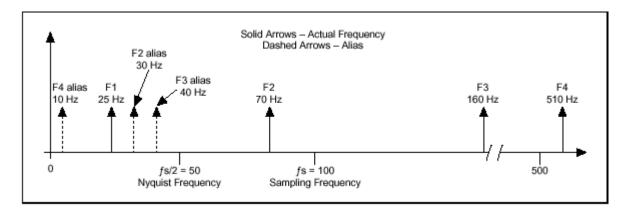
$$f_N = \frac{f_s}{2}$$
.

- Eri taajuuksien laskostumista pienemmille taajuuksille on hahmotettu oheisessa kuvassa
- Siinä Signaalissa esiintyvät taajuudet on esitetty yhtenäisillä nuolilla, laskostuneet taajuudet katkoviivoilla piirretyillä nuolilla
- Laskostuneiden signaalien taajuudet saadaan yhtälöstä

$$f_a = |n \cdot f_s - f|,$$

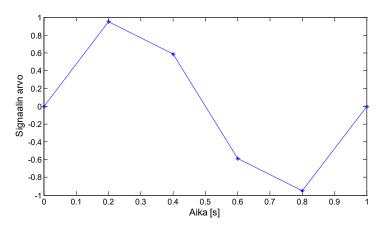
missä n on kokonaisluku, f_s näytteistystaajuus ja f laskostuva taajuus. n:n arvo valitaan siten, että $n \cdot f_s$ on lähinnä taajuutta f.

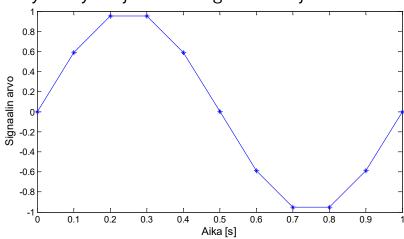

- Nyquistin ehto takaa sen, että signaalille saadaan oikea taajuus
- Se ei kumminkaan takaa signaalin muodon oikeellisuutta
- Mikäli signaalin muoto halutaan saada oikein esiin, tarvitaan noin kymmenkertainen näytteistystaajuus Nyquistin ehtoon verrattuna.

Näytteistystaajuus = 5*signaalin taajuus

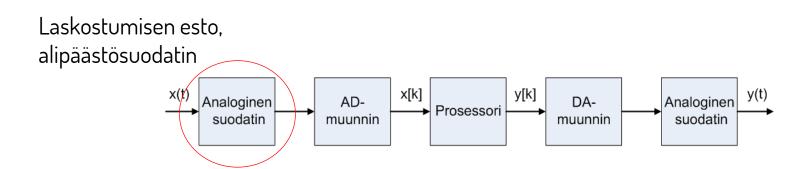

Näytteistystaajuus = 10*signaalin taajuus

- Laskostumisen estäminen edellyttää signaalin suodattamista analogisena
- Käytännössä tämä edellyttää riittävän jyrkän alipäästösuodattimen käyttöä ennen signaalin AD-muunnosta
- Käytännössä laskostumista esiintyy usein vähäisessä määrin, sillä alipäästösuodatus ei välttämättä kykene täysin poistamaan Nyquistin ehdon ylittäviä taajuuksia signaalista

KAMK • University of Applied Sciences

www.kamk.fi